

(307) — Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, ψαλλομένη μηνὶ Νοεμβρίῳ κδ'. συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτῆς Βουλγαρίας κυρίου Δημητρίου τοῦ Λωματιανοῦ. αψπδ'. Ἐνετίητιν 1784. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας ἀναγινώσκεται ὁ βίος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, συντεθεὶς Ἑλληνιστὶ ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου ἐπίσης τῆς Βουλγαρίας, μεταφρασθεὶς δὲ εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις Ἀθανασίου τοῦ Παρίου κατ' αἰτήσιν τοῦ Πανοσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις κυρίου Ἀρτενίου Μελινικιώτου ἐκ τῆς ἱεράς Μονῆς τοῦ Προδρόμου τῆς κατὰ τὴν Βεῤῥοῖαν κειμένης.

(308) — Νικηφόρου Μοναστοῦ καὶ Πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμίδου Ἐπιτομὴ Λογικῆς, ξυγγραφεῖσα Ἰωάννη Δονκίτε καὶ Βασιλεῖ τῷ Βατάτζη περίπου τὸ ασβ' ἔτος τὸ σωτήριον. Κατὰ δὲ τὸ ἀχέ ἐν Αὐγούστη τῶν Βινδελικῶν τυπωθεῖσα. Ἦδη δὲ τύποις δεύτερον ἐκδοθεῖσα, μετὰ τῆς ἐπιτόμου αὐτοῦ φυσικῆς. Ἐφεξῆς δέ, ὅ,τε περὶ σώματος τοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ ψυχῆς ἐκτέθειται λόγος. Μεθ' ἧς ὁ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τῆς ψυχῆς, Θεοφάνους τε τοῦ Μηδείας, καὶ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου· καὶ τελευταῖον, ὅ,τε περὶ πίστεως καὶ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ αὐτοῦ Βλεμμίδου, προηγουμένης τούτων τῆς καθολικωτέρας αὐτοῦ ἐπιστολῆς. Ἐκδέδοται δὲ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ Χριστιανικωτάτου ἐν πραγματευταῖς κυρ. Παναγιώτου Ἰωαννίτου τοῦ Χατζῆ Νίκου. Ἐν Λειψία. ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεῖτκόφφ ἔτει αψπδ'. εἰς 8ον.

(309) — Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία Μελετίου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν. Μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλοελληνικὴν φράσιν, εἰς τόμους τρεῖς διατρεθεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα μὲ πολλὰς χρήσιμους, καὶ ἀναγκαίας ὑποσημειώσεις, καὶ ἀκριβεῖς πίνακας· παρὰ Γεωργίου Βενδῶτη ἐκ Ζακύνθου, καὶ παρ' αὐτοῦ διορθω-